

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๔๗/๒๕๖๑

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง
กรณีโรงแรน

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๐๖๔๙ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ออกคำสั่งปรับบริษัท โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตรา วันละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองจนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่บริษัทฯ ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าพันบาทถ้วน) และปรับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่บริษัทฯ ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่บริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่าบริษัทฯ มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำการสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่บริษัทฯ ได้ทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของโรงแรน โดยบริษัท

ผู้อุทธรณ์ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำอุทธรณ์ของบริษัท

ผู้จัดการบริษัทฯ รับไว้พิจารณาได้หรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้แจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งปรับทางปกครอง โดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทฯ ได้รับคำสั่งปรับทางปกครอง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงสามารถใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครอง ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ตามนัยมาตรา ๔๔ ประกอบกับมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ ด้วยเหตุนี้ การที่บริษัทฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองโดยวิธีการส่งไปรษณีย์ลงทะเบียน (EMS) เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และบริษัทฯ เป็นคู่กรณีที่อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นผู้แทนของเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงแรนฯ ถือเป็นผู้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ คำอุทธรณ์จึงรับไว้พิจารณาได้

ประเด็นที่สอง...

ประเด็นที่สอง บริษัทฯ อ้างว่า “การออกคำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ไม่เป็นธรรมกับบริษัทฯ เนื่องจากภัยหลังจากบริษัทฯ ได้รับสรุประยงานการให้คำแนะนำด้านการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ บริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ดังกล่าวมาโดยตลอด” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การที่จะถือว่าบริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช ก็ต่อเมื่อบริษัทฯ ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด ได้โดยตลอด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าภัยหลังครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชได้ติดตามตรวจสอบและเก็บตัวอย่างน้ำทึบไปตรวจวิเคราะห์ พบว่า น้ำทึบจากบ่อพักน้ำทึบมีค่าบีโอดี เท่ากับ ๓๖.๖ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าสารแขวนลอย เท่ากับ ๖๖ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าบริษัทฯ ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ อุثارณ์ในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สาม บริษัทฯ อ้างว่า “บริษัทฯ อุยระห่วงการยื่นคำร้องขออนุญาตเชื่อมท่อระบายน้ำทึบของโรงเรนาฯ ลงสู่ท่อสาธารณูปโภคแหล่งน้ำสาธารณะภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การขออนุญาตเชื่อมท่อระบายน้ำทึบดังกล่าว เป็นเพียงการขออนุญาตเชื่อมท่อระบายน้ำทึบจากโรงเรนาฯ ลงสู่ท่อสาธารณูปโภคแหล่งน้ำสาธารณะภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งถือเป็นการระบายน้ำทึบออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิชเท่านั้น มิได้เป็นการจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดแต่อย่างใด ข้ออุثارณ์ดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สี่ บริษัทฯ อ้างว่า “การเข้าตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ บริษัทฯ ตรวจสอบ พบว่า ในวันดังกล่าวปั๊มเติมอากาศชำรุด ๑ ตัว ทำให้น้ำทึบมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ และขอให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิชเก็บตัวอย่างน้ำทึบอีกครั้ง” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การชำรุดของปั๊มเติมอากาศเป็นเหตุการณ์ที่บริษัทฯ ควรคาดหมายได้ว่าจะเกิดขึ้นได้เป็นปกติ จึงเป็นหน้าที่ของบริษัทฯ ที่ต้องตรวจสอบและบำรุงรักษาปั๊มเติมอากาศดังกล่าวให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานและให้ระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ ให้มีประสิทธิภาพอยู่ตลอด เพื่อไม่ให้น้ำทึบมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ดังนั้น เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชเข้าตรวจสอบและคุณภาพน้ำทึบ มีค่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน แสดงให้เห็นว่ามีดิบคุคลา ยังไม่สามารถจัดการแก้ไข ปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิชให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ข้ออุثارณ์ในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ในส่วนกรณีที่บริษัทฯ ชี้แจงว่า บริษัทฯ มีแนวทางการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ และขอขยายระยะเวลาในการดำเนินการนั้น ซึ่งกรมควบคุมมลพิชในฐานะผู้ออกคำสั่งทางปกครองเห็นว่าการขอขยายระยะเวลาของบริษัทฯ เพื่อจะการดำเนินการดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าบริษัทฯ มีความประสงค์ที่จะจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิช โดยกรมควบคุมมลพิชในฐานะผู้ออกคำสั่งทางปกครองแจ้งว่า จะพิจารณาขยายระยะเวลาในการดำเนินการ เมื่อบริษัทฯ ได้จัดส่งแผนหรือแนวทางการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของโรงเรนาฯ ให้กับทางกรมควบคุมมลพิช เพื่อประกอบการพิจารณาดังกล่าวต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัตรราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัตรราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงวินิจฉัยให้ยกคำอุทธรณ์ของโรงเรม โดยบริษัท

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาล ปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิจารย์ สิมาฉายา)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัตรราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม